

Η ιστορία του ποδοσφαίρου

Η ανάγκη δημιουργίας ενός κανονισμού για το άθλημα που σήμερα ονομάζουμε ποδόσφαιρο γεννήθηκε στα μέσα του 19ου αιώνα, προκειμένου να οριοθετηθεί το παιχνίδι σε σχέση με άλλα παρόμοια...

Πηγή: <https://www.sansimera.gr/articles/19>

Από την αρχαιότητα υπήρχαν παιγνίδια, κατά τα οποία δύο ομάδες προσπαθούσαν με κλωτσιές, με σπρωξίματα ή άλλους τρόπους να προωθήσουν μία μπάλα προς την αντίθετη κατεύθυνση και να τη στείλουν στην εστία της αντίπαλης ομάδας. Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχαν παιγνίδια που έμοιαζαν με το ποδόσφαιρο, με πιο γνωστό τον «Επίσκυρο», ένα συνδυασμό ράγκμπι και ποδοσφαίρου. Το παιγνίδι αυτό διαδόθηκε στη Ρώμη, όπου παιζόταν τον 2ο αιώνα π.Χ. με το όνομα «Harpastum». Ένα ανάγλυφο, που εκτίθεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας, δείχνει έναν έφηβο να κοντρολάρει άψογα μια μπάλα με το πόδι, με τεχνική που θα τη ζήλευε και ο καλύτερος σύγχρονος ποδοσφαιριστής.

Οι Κινέζοι έπαιζαν ποδόσφαιρο περισσότερο από 2.000 χρόνια πριν να το οικειοποιηθούν οι Άγγλοι. Το κούτζου ή τσου- τσου, κυριολεκτικά «κλωτσοσκούφι», ξεκίνησε ως στρατιωτική άσκηση, αλλά σύντομα έγινε δημοφιλές σε ολόκληρη την Κίνα. Παιζόταν με δερμάτινη μπάλα γεμισμένη με γούνα ή φτερά και υπήρχαν δύο ομάδες που προσπαθούσαν να βάλουν γκολ στην αντίπαλη εστία, χωρίς να χρησιμοποιούν τα χέρια τους....

Στην εποχή του Μεσαίωνα

- Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα παίζονταν διάφορα παιγνίδια, που συνδύαζαν το ράγκμπι και το ποδόσφαιρο, και εξέφραζαν τον ανταγωνισμό ανάμεσα σε γειτονικές πόλεις ή χωριά ή μεταξύ φατριών της ίδιας πόλης. Τον 14ο αιώνα στη Φλωρεντία παιζόταν το «κάλτσιο» (calcio=κλωτσιά), την περίοδο από τα Θεοφάνια ως την έναρξη της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Συμμετείχαν παιδιά της τοπικής αριστοκρατίας και οι αγώνες γίνονταν στην πλατεία Σάντα Κρότσε.

- Την ίδια περίοδο σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης παίζονταν τα «μελέ» (melees), παιχνίδια με μπάλα, που ήταν μια φουσκωμένη ουροδόχος κύστη ζώου, την οποία προωθούσαν με κλωτσιές, σπρωξίματος και με τα χέρια. Περί τα 100 άτομα, προερχόμενα από δύο πόλεις ή γειτονιές, ξεκινούσαν από ένα κεντρικό σημείο και κατευθύνονταν προς την αντίπαλη εστία, που συνήθως ήταν το όριο κάθε πόλης ή γειτονιάς. Ο βασιλιάς της Αγγλίας Ριχάρδος Β' το απαγόρευσε, λόγω των συμπλοκών, στις οποίες συνήθως κατέληγαν. Μεταγενέστεροι μονάρχες το επανέφεραν τον 15ο αιώνα, με κάποιους κανόνες, αλλά χωρίς επιτυχία.

- Αργότερα, το είδος αυτού του ποδοσφαίρου περιορίστηκε, κυρίως στην Αγγλία, σ' ένα γήπεδο που είχε μήκος από 70 έως 90 μέτρα, όσο περίπου και το μήκος ενός σύγχρονου γηπέδου ποδοσφαίρου. Στα άκρα του τοποθετούνταν δύο πάσσαλοι, που απείχαν μεταξύ τους από 60 έως 90 εκατοστά. Η μπάλα κατασκευαζόταν από ουροδόχο κύστη ζώου, την οποία τοποθετούσαν μέσα σε δερμάτινο περίβλημα. Όταν κάποια ομάδα κατόρθωνε να περάσει την μπάλα μέσα από την εστία της αντίπαλης ομάδας, το παιχνίδι τελείωνε.

- Οι πρώτοι κανόνες τέθηκαν στο περίφημο κολέγιο του Κέιμπριτζ το 1848, σε μία συνεδρίαση στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι από τα κολέγια Ίτον, Χάρου και Ράγκμπι. Εννέα χρόνια αργότερα, το πρώτο ποδοσφαιρικό σωματείο, η Σέφιλντ, προσέθεσε τους δικούς της και διαφοροποίησε κάποιους άλλους.

Τότε γεννήθηκε και ο όρος «soccer», όπως ονομάζεται το ποδόσφαιρο στ' αγγλικά. Η λέξη προέρχεται από τη σύντμηση δύο λέξεων: Social Ceremony, που στα ελληνικά σημαίνει «κοινωνική τελετή». Η 26η Οκτωβρίου 1863 θεωρείται η επίσημη ημερομηνία γέννησης του σύγχρονου ποδοσφαίρου και η Αγγλία η πατρίδα του.

